

7.
was, dat het de arbeiders daar niet goed ging. Integendeel alles werd gedaan om het levenspeil op te voeren. Hij kon daar vrijuit met alle arbeiders spreken, alles bezichtigen, in een woord hem werd niets in de weg gelegd om met de situatie op de hoogte te komen. De arbeiders hadden hem gevraagd de waarheid omtrent Rusland te vertellen en de buitenlandse kameraden te verzoeken hen te helpen bij de opbouw van het socialisme.

In zijn repliek wees Kam. Canne Meyer nog op eenige cijfers betreffende de arbeidsbescherming. Hij noemde een aantal staats-truists, die van de voor de arbeidersbescherming vastgestelde bedragen, slechts 5 tot 20% gebruikten; de rest werd besteed voor accumulatie, waaruit dan ook het stijgende aantal bedrijfsongevallen te verklaren is. (Het vijfjarenplan in vier jaar). Hij stelde tevens vast, dat de opvatting van Kam. Harmsen van het communisme een andere is dan de zijne. Kam. Canne Meyer noemde als criterium van het communisme, dat de arbeiders de leiding in handen hebben, dit is in Rusland niet het geval, gezien het besluit van het Centr. Com. van de C.P.R. van 7 Sept. 1929, betreffende de doorvoering van de dictatorische rechten van den leider in de bedrijven.

v.P.

en dat het daarin tot nu toe nog niet is opgenomen.

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN INTERNATIONALE COMMUNISTEN

Dit persmateriaal wordt aan belangstellenden gratis toegezonden. Stuur ons uw vrijwillige bijdrage.

DOELSTELLING:

De ontwikkeling van het kapitalisme voert tot steeds heviger crisissen, welke in steeds groter werkloosheid en telkens diepere ontwijking van het productieapparaat hun uitdrukking vinden, waardoor miljoenen arbeiders buiten de productie staan en aan de uit-hongering zijn prijsgegeven. De thans op den voorgrond tredende rationalisatie van het bedrijfsleven versnelt het tempo van deze ontwikkeling.

De toenemende verarming en de steeds groeiende onzekerheid van bestaan dwingen de arbeidersklasse den strijd voor de communistische productiewijze aan te binden. De groepen van Internationale Communisten wekken de arbeiders in dezen strijd op, het behers en de leiding van productie en distributie volgens algemeen geldende, maatschappelijke regels ZELF ter hand te nemen, om zoo DE ASSOCIATIE VAN VRIJE EN GELIJKE PRODUCTENTEN te verwezenlijken.

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (o)
AM'DAM, GEM. GIRO C 2885

De groepen van Internationale Communisten zien den wezenlijken vooruitgang der arbeidersbeweging in de ontwikkeling van het zelfbewustzijn der arbeiders. Daarom plaatsen ze zich tegenover de leiderspolitiek van de parlementaire partijen en van de vakbeweging en stellen de leuze: ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN! DE PRODUCTIE IN HANDE VAN DE BEDRIJFSORGANISATIES!

ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HANDE VAN DE BEDRIJFSORGANISATIES!

Amsterdam Februari 1931 No. 2.
Vierde jaargang No. 4.

In het blad van onze duitse kameraden "Der Kampftruf", Organ der Allgemeinen Arbeiter Union Deutschlands (revolutionaire bedrijfsorganisatie), komt onderstaand artikel voor. Er blijkt uit dat het standpunt, dat de werkelozen onder de Intern. Kommunisten in Nederland innamen door te propageren, dat alle aktie van de naar stempellokalen georganiseerde werkelozen zelf moet uitgaan, geheel in overeenstemming is met de houding van de duitse Unionisten.

DE WERKELOZENDAG

Voor de voorbereiding van de door de Komintern op touw gezette internationale werkelozedag had Zondag (15 Febr.) in Leipzig een door de K.P.D. bijeegeroepen distriktkonferentie van werkelozengelegeerden plaats. Een op openbare werkelozenvergadering gekozen kameraad van de A.A.U.L. vertegenwoordigde ons standpunt op de grondslag van onderstaande

Resolutie

De op 15 Febr. in de "Coburger Bierhallen" vergaderende werkelozenkonferentie spreekt zich uit voor deelname aan en bevordering van alle akties, die onder het parool

"Klaase tegen klaase"

de voorbereiding van de proletarische revolutie dienen.

De konferentie spreekt de overtuiging uit, dat de werkeloosheid in het ineensstortende kapitalisme niet door kleine verbeteringen opzij gesteld kan worden. Zij erkent dat de proletarische revolutie op de dagorde staat.

Daarbij wijst de konferentie de bedriegelijke middelen van het parlementarisme en de vakbewegingspolitiek van het bemiddelingsfascisme en de wettelijke bedrijfsraden als reaktionair en arbeidersvijandig af.

Het verdelen van alle parlementaire en op de vakbeweging gerichte illusies is de onvoorwaardelijke vooropzetting voor de direkte aktie tegen het fascistiese kapitalisme. In deze zin eist de konferentie absolute breuk met het parlementarisme, de wettelijke bedrijfsraden, de vakverenigingen van alle richtingen en richt zij zich op het eenheidsfront in de bedrijven door demonstratie in de bedrijven en gemeenschappelijke aktie met de bedrijfsarbeiders.

Tegen het heersende nationalisme, het laatste middel om het ondergaande

Maart 1931

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (o)
A'DAM, GEM. GIRO C 2885

Dit peramateriaal wordt
aan belangstellenden
gratis toegezonden.
Stuur ons uw vrijwillige
bijdrage.

DOELSTELLING:

De ontwikkeling van het kapitalisme voert tot steeds heviger crisissen, welke in steeds grooter mate de werkers in telkens diepere ontzetting van het productieproces uitdrukking vinden, waardoor miljoenen arbeiders buiten de productie staan en aan de uithongering zijn prijsgegeven. De thans op den voorgrond tredende rationalisatie van het bedrijfsleven versnelt het tempo van deze ontwikkeling.

De toenemende verarming en de steeds groeiende onzekerheid van bestaan dwingen de arbeidersklasse den strijd voor de communistische productiewijze te voeren. De groepen van Internationale Communisten zullen de arbeiders, in dezen strijd op, het beheer en de leiding van productie en distributie volgens algemeen geldende, maatschappelijke regels, ZELF ter hand te nemen, om zoo DE ASSOCIATIE VAN VRIJE EN GELIJKE PRODUCTIEN te verwezenlijken.

De groepen van Internationale Communisten zien den wezenlijken voortgang der arbeidersbeweging in de ontwikkeling van het zelfbewustzijn der arbeiders. Daarom plaatsen ze zich tegenover de leiderspolitiek van de parlementaire partijen en van de vakbeweging en stellen de leuze:
**ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HAN-
DEN VAN DE BEDRIJFS-
ORGANISATIES!**

HOE DE BOURGEOISIE RUSLAND ZIET ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN! DE PRODUCTIE IN HANDE DER BEDRIJFSORGANISATIE'S!

In het "Utrechtsch Dagblad" schreef Prof. Gerretson een artikel over: Het Russische Staatskapitalisme, dat Europa bedreigt. In het "Handelsblad van 5 Maart vinden we daarvan een uittreksel, dat we hieronder afdrukken. Gebrek aan ruimte belet ons het meteen al van commentaar te voorzien. Het uittreksel luidt als volgt:

"De kern van de zaak is, dat het economisch systeem, waaronder wij leven, en dat de grondslag vormt van onze welvaart en onze cultuur, niet bedreigd wordt door een barbaarsche vernietiging, maar door een hooger, meer ge-perfectioneerden vorm van dit systeem, en dat het verweer niet moet worden gezocht in een verzet, maar-zoo dit althans nog mogelijk is-in een na-volging van dit geperfectioneerde systeem.

De Sovjet-Staat, waarmede wij thans in West-Europa te doen krijgen, is, welke ook zijn oorsprong, welke ook zijn innerlijke gestalte moge zijn, de verwerkelijking van de grondtendenz van het moderne kapitalisme; de vereeniging van de van de staatsmacht en de bedrijfsleiding in één hand; de amalgamatie van alle particuliere bedrijven in een groot, centraal ge-leid, nationaal bedrijf.

De moderne Leviathan.

Dat de super-kapitalistische organisatie, die de Sovjet-Staat is, niet het minst ten opzicht van zijn arbeiders, dezelfde tendenzen vertoont als een private kapitalistische onderneming, mag ons toch waarlijk niet verwon-deren.

De verhouding tusschen kapitaal en arbeid blijft dezelfde, onverschillig of het eerste in de hand van een particulier of van den staat is, of de tweede onder den naam van slaaf, vrijen arbeider of onderdaan door zijn rammelende maag tot zijn dagtaak gedreven wordt. Dat de arbeider om het even in welken vorm van het kapitalistische systeem, niet de volle op-brenget van zijn arbeid erlangt, wij wisten het; en wij hebben nogthans niet geaarzeld, het thans vigeerend systeem te handhaven. En terecht, want wij wisten, dat het slechts schijn was, dat de meerwaarde, anders dan voor een uiterst gering gedeelte, door den ondernemer genoten werd; en dat het uit die meerwaarde bespaard kapitaal, ondanks het aanvankelijk private beheer en genot, ten slotte toch in steeds sterkere mate en steeds snellere wijze aan de gemeenschap ten goede kwam; gemeenschaps-, ja staats-kapitaal werd.

Is het dan zoo verwonderlijk, dat in de reusachtige staatskapitalistische onderneming, die Rusland is, de arbeiders op de zelfde wijze worden be-handeld als in elke privaat-kapitalistische, waar geen arbeidersorganisa-tie is? Het is ons niet voorgekomen, dat de West-Europeesche pers zich ooit